

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

Kraków, 15 czerwca 1952

Nr 12

Poz. 68-72

TREŚĆ:

Poz.

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

- 68 — Uchwała Prez. Woj. Rady Narodowej w Krakowie, w sprawie upowszechnienia wśród mas pracujących indywidualnego oszczędzania
- 69 — Pismo okólne Wydz. Przemysłów. Prez. WRN. w Krakowie, w sprawie doraźnego zabezpieczenia pracowników przed skutkami szkodliwego działania związków ołowiu produkcji pól i kafl w przemyśle ceramicznym
- 70 — Pismo okólne Wydz. Społ.-Adm. Prezydium W. R. N. w Krakowie, w sprawie zawierania małżeństw przez osoby narodowości niemieckiej o nieustalonej przynależności państwowej

Poz.

CZĘŚĆ II. PUBLIKACJE:

- 71 — Obwieszczenie w sprawie wywłaszczenia nieruchomości
- 73 — Ogłoszenie o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego

Czy kontraktowemu pracownikowi państwowemu służy prawo do odszkodowania za niewykorzystany urlop i czy pracownikowi takiemu może władza przełożona wyznaczyć urlop w ciągu 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia?

68

UCHWAŁA nr 208/XXXI/52

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 3 czerwca 1952 r.

w sprawie upowszechnienia wśród mas pracujących indywidualnego oszczędzania.

Na podstawie art. 6 pkt. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach Jednolitej Władzy Ludowej (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 130) oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 3. XI. 1950 r., w sprawie Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr A 119 poz. 1470) i zarządzenia Prezydium Rady Ministrów Zespół II z dnia 13 grudnia 1951 r. Nr 01—2/4572/51 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

1. Zobowiązać Prezydium Rad Narodowych niższych szczebli, by przy współudziale czynnika społecznego powołały przy Prezdydiach jako zakładach pracy komitety współdziałania z PKO dla krzewienia zasad indywidualnego oszczędzania, zgodnie z regulaminem wydanym w tej sprawie przez Centralną Radę Związków Zawodowych, oraz zalecić tworzenie podobnych komitetów wszystkim Zakładom Pracy, PGR, POM, Spółdzielniom Produkcyjnym w podległym terenie.

2. Zobowiązać Prezydium Rad Narodowych niższych szczebli, oraz kierownictwa zakładów pracy podległych Radom Narodowym, które posiadają personel ponad 100 osób, do zakładania agencji PKO II. stopnia, a to zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1950 r. Nr 24 w sprawie akumulacji wkładów oszczędnościowych, (Monitor Polski Nr A 127 poz. 1570), oraz zalecić zakładanie podobnych agencji wszystkim zakładom pracy, PGR, POM, Spółdzielniom Produkcyjnym w podległym terenie, zatrudniającym ponad 100 osób.

3. Zobowiązać Prezydium Rad Narodowych niższych szczebli, oraz kierownictwa podległych zakładów pracy, by wszelkie nadzwyczajne premie itp. wypłaty dla pracowników były przeprowadzane w formie wkładów na książeczkach oszczędnościowych PKO.

4. Zlecić Wydziałowi Oświaty Prezydium WRN, by zobowiązał kierownictwa szkół podstawowych i ogólnokształcących do zorganizowania Szkolnych Kas Oszczędności i do czuwania wspólnie z PKO nad ich żywotnością.

5. Zobowiązać DOSZ do podobnego postawienia sprawy S. K. O. na terenie średnich szkół zawodowych.

6. Zwrócić się do organizacji społecznych o współdziałanie z PKO w propagowaniu oszczędzania.

7. Zobowiązać aparat Rad Narodowych do czynnego udziału w pracach propagandowych prowadzonych przez P. K. O.

Odpowiedzialnym za wykonanie niniejszej uchwały czyni się Członka Prezydium Ob. Dąbrowskiego Witolda.

Za Prezydium R. N.: Pająk Tadeusz, Przewodniczący Prez.

69

PISMO OKÓLNE

Wydziału Przemysłowego Prezydium W. R. N. w Krakowie

z 11 czerwca 1952 r.

w sprawie doraźnego zabezpieczenia pracowników przed skutkami szkodliwego działania związków ołowiu produkcji pól i kafl w przemyśle ceramicznym.

L. P. V-3/77/52

Wydział Przemysłu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie podaje do wiadomości zainteresowanym Zakładom pismo okólne Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła z 8 kwietnia 1952 r. Znak: TE3/0/25/BF/52/1414 nadmieniając, że Ministerstwo ustaliło termin wykonania zabezpieczeń, o których mowa w przedmiotowym piśmie okólnym do dnia 23 lipca 1952 r.

Mgr Uliński Stanisław, Kierownik Oddziału

Załącznik

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU

DROBNEGO I RZEMIOSŁA

Departament Techniki

Znak: TE6/0/25/BF/52/1419

Pismo okólne

Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła

Departament Techniki

z 8 kwietnia 1952 r.

W sprawie doraźnego zabezpieczenia pracowników przed skutkami szkodliwego działania związków ołowiu przy produkcji pól i kafl.

Celem doraźnego zabezpieczenia pracowników i ograniczenia szkodliwego dla zdrowia działania związków ołowiu przy produkcji pól i kafl — do czasu pełnego i zasadniczego uregulowania tej sprawy osobnym zarządzeniem, Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła poleca niezwłocznie wprowadzić i stosować w kaflarniach i Wytwórnich polewy podległych Ministerstwu Przemysłu Drobno i Rzemiosła, następujące środki zapobiegawcze:

1. Pracownicy zatrudnieni przy: ważeniu, rozrabianiu, mieszaniu polew, polewaniu kafl oraz oczyszczaniu, transporcie i ustawianiu kafl polanych do wypału winni pracować w nieprzepuszczalnych (ściśle brezentowe, gumowane lub gumowe) szczelnych fartuchach roboczych i gumowych rękawicach.
2. Codziennie dokładnie zmywać podłogi w pomieszczeniach przy przeróbce polew, polerowaniu kafl i oczyszczaniu obficie zlewając je wodą.
3. Pomieszczenia, w których odbywa się polewanie i oczyszczanie kafl winny być oddzielone od reszty zakładu.
4. Oczyszczanie kafl (krawędzi) winno odbywać się na mokro, bezpośrednio po polewaniu przy pomocy mokrych,

stale zwilżonych i płukanych gąbek, względnie przez przesuwanie krawędzi kafli stale nawilżonej płyty z grubego filcu, względnie gumowej gąbki, przymocowanej na rogu blatu stołu. Zakazuje się stosowania czyszczenia kafli na sucho, powodującego powstawanie szkodliwego dla zdrowia pyłu z polewy.

5. Zwraca się uwagę na picie mleka przez pracowników zatrudnionych przy polewach, które stanowi odtrutkę na ewentualne zatrucie związkami ołowiu. Równocześnie zakazuje się przechowywanie posiłków i napojów chłodzących (woda, mleko itp.) odzieży wyjściowej osobistej, jak również spożywania posiłków i picia napojów w pomieszczeniach do polewania i oczyszczania kafli.

Przed spożyciem posiłków względnie piciem wody itp. pracownicy ci winni zdjąć fartuchy i rękawice oraz dokładnie umyć ręce i twarz.

6. Przy polewaniu i oczyszczaniu nie należy zatrudniać pracowników, którzy posiadają otwarte ranki szczególnie na odsłoniętych częściach ciała. Zaleca się przy tym oddychanie nosem oraz stosowanie półmasek (tamponów).
7. Jako obowiązujące winny być przeprowadzone okresowe badania lekarskie pracowników zatrudnionych przy polewach i oczyszczaniu kafli. Za wykonanie i dopilnowanie wykonania niniejszego zarządzenia odpowiedzialne są kierownictwa zakładów, przedsiębiorstwa i Wydziały Przemysłu Materiałów Budowlanych WRN. oraz w spółdzielczości Związki Branżowe (Ekspozytury).

Dyrektor Departamentu: Inż. Gałęcki Mieczysław

70

PISMO OKÓLNE

Wydziału Społeczno - Administracyjnego Prezydium W. R. N.

z 13 czerwca 1952 r.

w sprawie zawierania małżeństw przez osoby narodowości niemieckiej o nieustalonej przynależności państwowej.

Nr S. A. III/0/149/52

Prezydium Powiatowych Rad Narodowych (wszystkie).
Prezydium Miejskich Rad Narodowych w Krakowie,
Tarnowie, Nowym Sączu i Zakopanem.

Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków—
Nowa Huta.

Ob. Ob. Urzędnicy Stanu Cywilnego (wszyscy).

Niektóre Urzędy Stanu Cywilnego mają wątpliwości, czy osoby narodowości niemieckiej o nieustalonej przynależności państwowej, urodzone i zamieszkałe w Polsce, obowiązane są do składania przy zawieraniu małżeństwa dowodów zdolności do zawarcia małżeństwa (art. 72, ust. 4) prawa o aktach stanu cywilnego.

W związku z tym Biuro Społeczno-Administracyjne Prezydium Rady Ministrów pismem z 29. V. 1952 r. Nr Sa. III/7/262/52 wyjaśniło, że od wyż. wymienionych osób nie należy żądać przy zawieraniu przez nie małżeństw dowodów zdolności do zawarcia małżeństwa, natomiast osoby te obowiązane są do składania w urzędach stanu cywilnego odpisów skróconych swych aktów urodzeń z adnotacją, stwierdzającą brak w tych aktach przypisków o pozostawaniu danych osób w związku małżeńskim.

W razie niemożności złożenia powyższych dokumentów z powodu zniszczenia ksiąg stanu cywilnego, osoby interesowane mogą zwrócić się do właściwego sądu powiatowego z wnioskiem o odtworzenie treści aktów swych urodzeń bądź też o zwolnienie od obowiązków złożenia odpisów skróconych aktów urodzenia przy zawieraniu małżeństwa (art. 3 § 3 kodeksu rodzinnego).

Powyższe podaje się do wiadomości i stosowania.

Bolesław Konieczny, Kierownik Wydziału

71

OBWIESZCZENIA

w sprawie wywłaszczenia nieruchomości.

Na tablicy urzędowej Prezydium W. R. N. w Krakowie, w budynku przy ul. Basztowej 22, zostały wywieszone w czasie od 20 czerwca do 3 lipca 1952 r.:

1. Orzeczenie o wywłaszczeniu nieruchomości w gminie kat. Nowy Sącz, objętych księgami wieczystymi Nr 1768, 753 i 2651.
2. Obwieszczenie o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonej w gminie kat. Mogiła objętej księgą wieczystą Nr 465.

72

OGŁOSZENIE

o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstwa na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 sierpnia 1951 r. ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy przejętego na własność Państwa przedsiębiorstwa Fabryki Wyrobów Azbestowo-Eternitowych Montadom, według rejestru handlowego „Jan Jack“, położonego w Ogrodzieńcu, powiat Olkusz, przy ul. Kościuszki 99, stanowiącego własność Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego w Warszawie — w dniu 8 lipca 1952 r. o godzinie 12 w Ogrodzieńcu, przy ul. Kościuszki 99.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Dyrekcja Budowy Fabryki Wyrobów Eternitowych

Czy kontraktowemu pracownikowi państwowemu służy prawo do odszkodowania za niewykorzystany urlop i czy pracownikowi takiemu może władza przełożona wyznaczyć urlop w ciągu 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia?

Wobec wątpliwości, jakie nasunęły się w praktyce odnośnie do powyższych dwóch kwestii, Wydział Prawny Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, w opinii swej z dnia 27. III. 1952 r. Pr. V. 12102/52, D-27, wyjaśnił, że:

- a) kontraktowemu pracownikowi państwowemu nie przysługuje prawo do odszkodowania za niewykorzystany urlop;
- b) kontraktowemu pracownikowi państwowemu można wyznaczyć urlop również w ciągu 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Na uzasadnienie powyższego stanowiska, Wydział Prawny przytoczył:

1. Sąd Najwyższy stwierdził już parokrotnie (ostatnio w Orzeczeniu z dnia 10 kwietnia 1951 r. Sygn. C. 454/50, ogłoszonym w 10 numerze „Państwa i Prawa“ z 1951 r. str. 639), że przepisy ustawy z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu nie stosują się do kontraktowych pracowników zatrudnionych w urzędach państwowych, że natomiast prawa do urlopu państwowych pracowników kontraktowych regulują — zgodnie z art. 9 Dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr 22, poz. 139) — przepisy art. 36 i nast. ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. R. P. Nr 11 poz. 72 ex 1949) względnie, odnośnie do państwowych pracowników fizycznych — przepis art. 8 Dekretu z dnia 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 381).

Te zaś przepisy — jak to stwierdził Sąd Najwyższy w powyższym orzeczeniu — nie dają kontraktowemu pracownikowi państwowemu uprawnienia do odszkodowania za niewykorzystany urlop, a wobec tego pracownicy Prezydium W. R. N. którzy nie wykorzystali — bez względu na powody — należnego im urlopu, nie mogą żądać z tego tytułu żadnego odszkodowania.

2. Zagadnienie drugie, to znaczy kwestia, czy można kontraktowemu pracownikowi państwowemu nakazać wykorzystanie urlopu w okresie wypowiedzenia, nie było wprawdzie przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, ale w konsekwencji przyjętego przez Sąd Najwyższy zapatrywania, iż przepisy ustawy o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu nie stosują się do pracowników kontraktowych zatrudnionych w urzędach państwowych, stwierdzić wypada, że uznane w orzecznictwie sądowym na tle ustawy o urlopach prawo pracownika do odmowy przyjęcia urlopu w okresie wypowiedzenia, nie istnieje w odniesieniu do kontraktowych pracowników państwowych. W konsekwencji — można takiemu pracownikowi wyznaczyć urlop również w okresie 3 miesięcznego wypowiedzenia.

Podkreślić należy, że analogiczny pogląd prawny wyrażony został w wyjaśnieniu Zespołu II Prezydium Rady Ministrów Biuro Kadr i Szkolenia z dnia 31 sierpnia 1951 r. Nr Ko-2/7/74/51 oraz w okólniku Prezydium W. R. N. w Krakowie z dnia 6 czerwca 1951 r. L. Pers. P. II-5/13/51.